

[Himmelstrup.]

lige Indtægter at dække de Udgifter, der er forbundet med Loven i Almindelighed.

Derimod er jeg mere betænkelig ved den Bestemmelse, som Ministeren foreslaar indsat i § 4, sidste Stykke, hvorefter Ministeren bemyndiges til, naar der finder en Eksport Sted til en særlig høj Pris, da at træffe Aftale med den Eksportør, der faar Tilladelsen, og som man jo maa erkende derved kan blive en privilegeret Person, om, at han skal afgive en Del af det Beløb, han faar ind ved sin Eksport, til Staten, hvorefter det er Mening, at det skal anvendes til at nedsætte Prisen paa visse indførte Varer.

Som Begrundelse for dette Forslag har Ministeren nævnt, at det er et Princip, som allerede paa andre Omraader er bragt til Anvendelse inden for Lovens Rammer, nemlig naar der er Tale om de saakaldte private Vareudvekslinger, som er omtalt i sidste Stykke i § 3. Det forekommer mig imidlertid, at der er meget betydelig Forskel paa det, der allerede praktiseres, og det Forslag, den højtærede Minister nu stiller, thi saaledes som Princippet om Afgivelse af en Del af Eksportindtægten er praktiseret i private Vareudvekslingsforretninger, tager det jo Sigte paa en Nedsættelse af Prisen paa ganske bestemte Importvarer, nemlig de Importvarer, der kommer ind ved den private Vareudveksling, medens det, den højtærede Minister nu foreslaar, er noget helt andet. Han foreslaar, at der aabnes, om jeg saa maa sige, en ny Indtægtskilde for Staten, ved Hjælp af hvilken der skulde gennemføres prisregulerende Foranstaltninger paa Omraader, der maaske slet ikke staar i Forbindelse med den Forretning, hvorfra disse Indtægter flyder. Det synes jeg er et Forsøg paa ved Ministerskøn at lægge en Art Eksportafgift paa Varer, og det forekommer mig ikke, at den Forklaring, der er givet i Lovforslagets Bemærkninger og i Ministerens Forelæggelsestale, er tilstrækkelig udtømmende til, at man paa Forhaand kan sige, man kan slutte sig til det, der er foreslaaet i § 4, sidste Stykke. Det er altsaa en ny og stor Pulje, som den højtærede Minister vil etablere, og som jo kan blive meget stor, selv om det naturligvis i sin Start er begrænset, idet det kun er ved Eksporten til visse Lande, Bestemmelsen kommer til Anvendelse; men det forekommer mig alligevel, at her er en Ting, som det bliver nødvendigt at faa nærmere oplyst og blive helt klar paa, fordi dette jo kan udvikle sig til noget ganske overordentlig omfattende.

Det er jo i øvrigt en overmaade stor Myndighed, der ved dette Lovforslag lægges i den højtærede Handelsministers Haand, en Myndighed, som faktisk paa meget vigtige økonomiske Omraader giver Ministeren Adgang til at disponere, ja, egentlig skalte og valte med Forholdene efter Forgodtbefindende. Det kan heller ikke nægtes, at denne Adgang kan friste til Benyttelse i højere Grad nu, hvor den offentlige Kritik ikke saa let kan komme til Orde, som under normale Forhold; den offentlige Kontrol med de administrative Dispositioner maa jo under de nuværende Forhold være svagere end ellers. Den Bemyndigelse, som baade ved § 3 og § 4 lægges i den højtærede Ministers Haand, er saa omfattende, at den bør forvaltes med den allerstørste Omhu, for at man ikke skal komme til at gaa nogens Interesser for nær.

Jeg ved ikke, om den højtærede Minister erindrer, at vi i Finansudvalget har haft et Samraad om visse Dispositioner, som staar i Forbindelse med den Myndighed, Ministeren har ifølge § 4; jeg tænker paa Sagen med Masnedsund Fedtraffinderi, hvor den højtærede Minister jo har to Sager løbende nu paa tredie Aar, og den ene af dem er der kommet Retssag ud af, en Sag, der skal for Højesteret en af de første Dage. Jeg vil meget bede den højtærede Minister om, at vi faar Lejlighed til at drøfte denne Sag. Jeg ved ikke, om Ministeren vil udtale sig om den her i Salen, men ellers beder jeg om, at vi kommer til at drøfte de Forhold, som staar i Forbindelse hermed, i det Udvalg, jeg formoder vil blive nedsat angaaende Lovforslaget, for det drejer sig jo netop om Forhold, der udledes af den Bemyndigelse, Ministeren har faaet i § 4, idet han her har faaet Bemyndigelse til at træffe Foranstaltninger, som tilsigter en hensigtsmæssig Fordeling af Landets Varebeholdning.

Der er altsaa enkelte Ting i Lovforslaget, som jeg mener gør det naturligt, at det bliver henvist til Behandling i et Udvalg. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at en Lovgivning af denne Art kan vi, som jeg begyndte med at sige, ikke undvære i den foreliggende Situation, og derfor vil vi ogsaa være medvirkende til Lovforslagets Gennemførelse; men jeg haaber, vi kan faa vedtaget nogle Ændringer eller Tilføjelser.

Prieme: Det foreliggende Lovforslag om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger og Vareforsyning eller, som Loven i daglig Tale hedder, Bemyndigelsesloven, er den mest betydningsfulde Lov af dem, hvorunder de danske Erhverv i Dag udfører